

ประโยค ป.ธ. ๕

แปล ไทยเป็นมคร

สอบ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔

๑. เมื่อเศรษฐีทำกรรมนี้และนี้อยู่ไม่นาน เด็กเติบโตใหญ่แล้ว ๆ เด็กนั้น ได้มีชื่อว่า โหมสกะ ๆ เขาปรากฏแก่เศรษฐีประหนึ่งหนามแทงตา ๆ เศรษฐีไม่อาจแม้จะมองดูเขาตรงๆ ได้ ๆ ครั้งนั้น เศรษฐีตรองหาอุบายจะฆ่าโหมสกะนั้นอยู่ จึงไปยังสำนักของนายช่างหม้อผู้เป็นสหายคนแล้วถามว่า ท่านจักหลอมเตาเมื่อไร เมื่อช่างหม้อตอบว่า พรุ่งนี้ จึงบอกว่า ถ้าอย่างนั้น ท่านจงถือเอาทรัพย์หนึ่งพันนี้ไว้แล้วทำงานให้เราสักอย่างหนึ่ง ๆ ช่างหม้อถามว่า งานอะไรรับนาย ๆ เศรษฐีตอบว่า เรามีลูกชายชาติชั่วอยู่คนหนึ่ง เราจะส่งมันมายังสำนักของท่าน เมื่อเป็นอย่างนั้น ท่านจงพามันให้เข้าไปยังห้อง เอมิดคมกริบตัด (หัน) ให้เป็นท่อนน้อยท่อนใหญ่ เอาใส่ตุ่มแล้วเผาในเตา ทรัพย์หนึ่งพันนี้เป็นเช่นกับรางวัลของท่าน เราจะทำสิ่งที่ควรทำแก่ท่านให้ยิ่งขึ้นไปอีก ในภายหลัง ๆ ช่างหม้อรับคำว่า ได้จ๊ะ ๆ วันรุ่งขึ้น เศรษฐีให้เรียกโหมสกะมาแล้ว บอกว่า พ่อ เมื่อวานนี้ เราส่งงานช่างหม้ออย่างหนึ่งเอาไว้ มาเถิด เข้าไปสำนักของเขาแล้วพูดอย่างนี้ว่า ได้ยินว่า ท่านจงยัง(ทำ)งานที่พ่อผมสั่งไว้เมื่อเย็นวานนี้ให้สำเร็จเถิด ดังนี้ ส่งไปแล้ว ๆ โหมสกะนั้น รับว่า จ๊ะ ได้ไปแล้ว ๆ ฝ่ายลูกชายเศรษฐีอีกคนหนึ่ง กำลังเล่นขลุบ (ลูกกลี) กับพวกเด็กทั้งหลาย เห็นโหมสกะนั้น กำลังเดินไปอยู่ในที่นั้น จึงเรียกโหมสกะนั้นแล้วถามว่า จะไปไหน พี่ เมื่อโหมสกะนั้นตอบว่า เราถือเอาข้าวสาส์นของพ่อไปสำนักของนายช่างหม้อ จึงพูดว่า ฉันจักไปในที่นั้นเอง เด็กพวกนี้ชนะฉันหลายคะแนนแล้ว พี่จงชนะคืนเอาคะแนนให้ฉัน ๆ โหมสกะบอกว่า พี่กลัวพ่อ ๆ ลูกเศรษฐีพูดว่า อย่ากลัวไปเลยพี่ ฉันจักนำข้าวสารนั้นเอาไปเอง ฉันถูกเด็กหลายคนชนะแล้ว พี่จงชนะคืน (เอา) คะแนน(ให้)แก่ฉัน จนกว่าฉันจะกลับมา ๆ ทราบกันดีว่า โหมสกะเป็นผู้ฉลาดในการเล่นขลุบ เพราะฉะนั้น ลูกชายเศรษฐีนั้น จึงได้หน่วงเหนี่ยวโหมสกะนั้นไว้อย่างนี้ ๆ

๒. ฝ่ายโหมสกะนั้น จึงพูดกะลูกชายเศรษฐีนั้นว่า ถ้ากระนั้น เธอจงไปบอกกะนายช่างหม้อว่า ทราบว่า งานอย่างหนึ่ง พ่อผมสั่งไว้เมื่อวานนี้ ท่านจงทำการงานนั้นให้สำเร็จ ดังนี้แล้ว ส่งเขาไปแล้ว ๑ ลูกชายของเศรษฐีนั้นไปยังสำนักของนายช่างหม้อนั้นได้บอกตามนั้น ๑ ครั้งนั้น นายช่างหม้อได้ฆ่าลูกชายเศรษฐีนั้น ตามนิยามที่เศรษฐีบอกไว้ทีเดียว แล้วโยนไว้ในเตา ๑ ฝ่ายโหมสกะเล่นกีฬาตลอดทั้งวัน พอตกเย็นก็กลับบ้าน เมื่อเศรษฐีเห็นแล้วจึงถามว่า เจ้าไม่ได้ไปหรือ พ่อ จึงชี้แจงถึงเหตุที่ตนไม่ได้ไปและเหตุที่น้องชายไปแทน ๑ เศรษฐีฟังคำนั้นแล้วจึงร้องลั่นว่า อย่าได้ฆ่าเลย เป็นผู้ปานประหนึ่งว่ามีโลหิตเดือดพล่านทั่วร่างกาย ประคองแขนคร่ำครวญอยู่ว่า ช่างหม้อผู้เจริญ อย่าให้เราฉิบหายเลย อย่าให้เราฉิบหายเลย ดังนี้ ได้ไปยังสำนักของนายช่างหม้อนั้นแล้ว ๑ นายช่างหม้อนั้น เห็นเศรษฐีนั้นกำลังเดินมาอยู่โดยอาการอย่างนั้นจึงพูดว่า นาย ท่านอย่าเอ็ดอึงไป งานของท่านสำเร็จแล้ว ๑ เศรษฐีนั้น อันความโศกอย่างใหญ่หลวงประคองว่าภูเขาท่วมทับแล้ว เสวยโศมนัส มีประมาณมิใช่น้อย เปรียบปานดังบุคคลผู้มีใจคิดร้ายต่อบุคคลผู้ไม่ประทุษร้าย ฉะนั้น ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๕

แปล ไทยเป็นมคธ

๑. เสฏฺฐิโน อิทฺถจิตฺตจ กโรนฺตสฺสว ทารโก วฑฺฒิตฺ ๑
 โฆสโกเตววสฺส นามํ อโหสิ ๑ โส เสฏฺฐิโน อภิขิมฺหิ กณฺณโก วีย
 ขายิ ๑ อุชุกํ โอโลเกตุํปี น วิสฺหิ ๑ อตฺตสฺส มรณฺูปายํ จินฺเตนฺโต
 อตฺตโน สหายกกุณฺณการสฺส สนฺติกํ คนฺตฺวา กทา อาวาเป อาลิมฺเปสฺสสฺติ
 ปุจฺจิตฺวา เสวติ วุตฺเต เตนฺหิ อิํ สหสฺสํ คเหตฺวา มเมกํ กมฺมํ
 กโรหิตี อาห ๑ ก็ สามิตี ๑ เอโก เม อวชาตปฺตฺโต อตฺถิ ตํ ทว
 สนฺติกํ เปสฺสสฺสามิ อถ นํ คพฺภํ ปเวสฺเสตฺวา ติจิณาย วาสิยา ขณฺหาขณฺทิกํ
 จินฺทิตฺวา จาญฺยํ ปกฺขิปีตฺวา อาวาเป ปเจยฺยาสิ อิทนฺเต สหสฺสํ
 ลยฺจการสฺสทิสํ อุตฺตรํ ปุณฺ เต กตฺตพฺพยฺตฺตํ ปจฺฉา กริสฺสามิตี ๑
 กุณฺณการโ สาทฺฐติ สมฺปญฺจิ ๑ เสฏฺฐิ ปุณฺทิวเส โฆสกํ ปกฺโกสาเปตฺวา
 ตาต หิโย มยา กุณฺณการโ เอกํ กมฺมํ อาณตฺโต เอหิ ตวํ ตสฺส
 สนฺติกํ คนฺตฺวา เอวํ วเทหิ หิโย กิร เม ปีตฺรา อาณตฺตํ กมฺมํ
 นิปฺพาเทหิตี ปหิณฺ ๑ โส สาทฺฐติ อคฺมาสิ ๑ ตํ ตตฺถ กจฺจนฺตํ อิตโร
 เสฏฺฐิโน ปฺตฺโต ทารเกหิ สทฺธิํ คพฺภํ กิพฺพนฺโต ทิสฺวา ตํ ปกฺโกสิตฺวา
 กุหิ กจฺจนฺติ ภาติกาทิ ปุจฺจิตฺวา ปิตุ สาสนํ คเหตฺวา กุณฺณการสฺส
 สนฺติกนฺติ วุตฺเต อหํ ตตฺถ คมิสฺสามิ อิเม ทารกา มํ พหุลกฺขํ ชินฺนํ
 ตํ เม ปญฺชีนิตฺวา เทหิตี อาห ๑ อหํ ปิตุ ภายามีตี ๑ มา ภายิ ภาติก
 อหนฺตํ สาสนํ หริสฺสามิ พหุหิ ชิตฺโต ยาวาหํ อากจฺฉามิ ตาว เม ลกฺขํ
 ปญฺชีนาหิตี ๑ โฆสโก กิร กุพฺภิกิพฺพาย เณโก เตน ตํ เอวํ นิพฺพนฺติ ๑

๒. โสปี นั เตนหิ คนฺตฺวา กุมฺภการํ วเทหิ ปิตฺรา กริ เม หีโย
 เอกํ กมฺมํ อาณตฺตํ ตํ นิปฺพาเทหิตี วตฺวา อฺยุโยเชสิฯ โส ตสฺส สนฺติกํ
 คนฺตฺวา ตถา อวจฯ อถ นั กุมฺภการโ สฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส
 วา อาวาเป จิปีฯ โมสโกปี ทิวสภากํ กิพิตฺวา สายณฺหสมเย เกหํ คนฺต
 วา สฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส ทิสฺวา กิ ตาต น กโตสฺสิตี วุตเต อตฺตโน อคตการณญจ
 กนิฏฺฐสฺส คตการณญจ อาโรเจสิฯ สฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส ตํ สฺสฺสฺสฺส มา อาวสิตี มหาวิรวํ
 วิรวิตฺวา สกตสรีเร ปกฺกญฺจิตโลหิตไ วิย หุตฺวา อมฺโก กุมฺภการ มา มํ
 นาสยิ มา มํ นาสยิติ พาหา ปคฺคยฺห กนฺทนฺโต ตสฺส สนฺติกํ อคมาสิฯ
 กุมฺภการโ ตํ ตถา อาคจฺจนฺตํ ทิสฺวา สามิ มา สทฺทํ กริ กมฺมุนเต
 นิปฺพนฺนุนฺติ อาหฯ โส ปพฺพเตน วิย มหนฺเตน โสเกน อวตฺถโรโต
 หุตฺวา อนปฺปํกํ โทมนสฺสํ ปฏฺฐิเสวเทสิ ยถาตํ อปฺปทฺฐสฺส ปทฺฐจฺมโนฯ